

også på en eller anden vis, selv om jeg gerne vil afskaffe det paradys. Det paradys er jo, at der er fuld gennemsigtighed, at man kan se, hvad en vare koster, og at det ikke er blevet skjult bag en eller anden mærkelig form for uigennemsigtige gebyrer.

Kl. 15.40

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Hr. Poul Henrik Hedeboe som ordfører for forslagsstillerne.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg takker for den, skal vi sige, nogenlunde pæne modtagelse af forslaget. Den har vel baggrund i, at det er et meget diskuteret område; der har været meget fokus på det her. Vi ved, at gebyrerne er løbet løbsk, og at der skal gøres et eller andet ved det. De tiltag, der har været, har jo vist, at forbrugersiden og finanssiden ikke rigtig har kunnet blive enige, så der er ikke noget rigtig klart på vej, og det er baggrunden for, at vi har fremsat det her forslag.

Jeg vil lige gennemgå bemærkningerne, der har været til det. Jeg havde nok lidt forventet retningen. Ministeren vil ikke lave regler på området, fordi der er regler om god skik. Det er rigtig, at der er regler om god skik, men det er jo at sælge elastik i metermål, for der er ikke nogen klare retningslinjer, der er ikke en ordentlig forbrugergennemskuelighed i den gode skik.

Venstres ordfører var nervøs for markedsmekanismen. Jeg vil sige, at det er der såmænd ingen grund til at være. Enhedslisten sagde det udmærket her til sidst, at det ikke er det, det drejer sig om.

Faktisk går vi i SF ind for den dynamik, der er i markedskræfterne. Vi er ikke for planøkonomi, men vi vil godt have almindelig anstændighed også i den finansielle sektor – ganske almindelig anstændighed og klar oplysning over for kunderne. Hvis det er planøkonomi, så gerne planøkonomi, men det er det altså ikke. Der vil være masser af muligheder for at have forskelligheder de forskellige udbydere imellem; derfor kan der godt fastlægges regler for, hvad nogle helt bestemte tjenesteydelser koster.

Socialdemokratiet venter på deres eget forslag. Det kan jeg sådan set godt forstå. Jeg havde håbet, at de kunne være med hele vejen her. Men jeg fornemmer også, at der var en åbning til, at vi kunne finde en vej og så lave noget sammen, for der var en erkendelse af, at der skal gøres noget ved det område her, at det er for vildt-

voksende. Jeg siger ja tak til den åbning, og så må vi se, hvad vi kan gøre; uden at jeg skal gå hen og jorde Socialdemokratiets forslag for at få det her igennem, så lad os se, om ikke vi kan lave et miks ud af det.

Dansk Folkeparti var på plads, hvilket jeg sådan set også havde forventet. Det er jo der, nøglen ligger til at lave det anderledes. Jeg ved, at i den almindelige debat, der har været, har Dansk Folkeparti også været interesseret i at få skabt klarhed på området, men jeg forstår så, at loyaliteten til regeringen på det her område er for stor, og så ryger klarheden over for forbrugerne.

De Konservative gav nogle udmærkede ideer til nogle ting, der faktisk godt kunne reguleres. Jeg tænkte på, om karruselurene i Tivoli skulle reguleres. Nej, det skal de ikke, men karruselturene for forbrugerne, når de skal finde ud af, hvad der er oppe, og hvad der er nede i den finansielle sektor, og hvor de bliver snydt, og hvor de kan finde overblikket, skal vi have stoppet. Der var et eller andet med karruselture, jeg godt kunne bruge, så det var en udmærket idé-åbner, som De Konservative kom med.

Faktisk blev der også nævnt noget om flybilletter, og det er jo et sted, hvor vi tidligere har reguleret, men har ophævet det – ikke for at få markedskræfterne til at virke, men for at ophæve markedskræfterne.

Kl. 15.45

Markedskræfterne burde vel egentlig ideelt fungere sådan, at vi er lidt ude på et sidespor, hvis man af forskellige transportformer vælger, at nogle af dem skal have helt specielle fordele, når det samtidig er dem, som miljømæssigt forurener mest. Så er vi ude i et rigtig skævt ærinde.

Jeg takker den konservative ordfører for at have været kreativ på det her område. Men der var altså ikke vilje til at få stoppet forbrugernes karruseltur, når de skal finde ud af, hvad der er op og ned på gebyrerne i dagens Danmark.

De Radikale var enige i hensigten og, forstod jeg, kunne også være med til at lave noget, men ikke ved de omkostningsbestemte gebyrer. Det er jeg selvfølgelig ked af, for det synes jeg var meget rimeligt. Men det er da klart, at i en udvalgsforhandling kunne vi da godt spørge, hvad det er for nogle områder, vi kan mødes om, og så tage dem ud. Vi er så pragmatiske i SF, at vi godt kan leve med at få noget. Hvis vi er sikre på, at vi ikke kan få det hele, så kan vi godt leve med at få noget. Det kunne være, der var en mulighed i det.